

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חלזון זה - גופו דומה לים, וברייתו דומה לדג, ועולה אחד לשבעים שנה, ובדמו צובעין תכלת, לפיכך דמיו יקרים.	ת"ר:											◊	מד.
אין לך כל מצוה קלה שכתובה בתורה, שאין מתן שכרה בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה, צא ולמד ממצות ציצית	תניא, א"ר נתן:											◊	מד.
מעשה באדם אחר שהיה זהיר במצות ציצית, שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ד' מאות זהובים בשכרה, שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן.												◊	מד.
כשהגיע זמנו, בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה: אותו אדם ששיגר לך ד' מאות זהובים בא וישב על הפתח, אמרה היא: יכנס, נכנס.												◊	מד.
הציעה לו ז' מטות, שש של כסף ואחת של זהב, ובין כל אחת ואחת סולם של כסף ועליונה של זהב, עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערומה, ואף הוא עלה לישב ערום כנגדה, באו ד' ציציותיו וטפחו לו על פניו, נשמש וישב לו ע"ג קרקע, ואף היא נשמטה וישבה ע"ג קרקע.												◊	מד.
אמרה לו: גפה של רומי, שאיני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראית בי.												◊	מד.
אמר לה: העבודה, שלא ראיתי אשה יפה כמותך, אלא מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה, וכתוב בה (במדבר ט"ו) אני ה' אלהיכם שתי פעמים, אני הוא שעתיד ליפרע ואני הוא שעתיד לשלם שכר, עכשיו נדמו עלי כד' עדים.												◊	מד.
אמרה לו: איני מניחתך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה, כתב ונתן בידה.												◊	מד.
עמדה וחילקה כל נכסיה, שליש למלכות ושליש לעניים ושליש נטלה בידה, חוץ מאותן מצעות, ובאת לבית מדרשו של ר' חייא.												◊	מד.
אמרה לו: רבי, צוה עלי ויעשוני גיורת												◊	מד.
אמר לה: בתי, שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים?	[רבי חייא]											◊	מד.
הוציאה כתב מידה ונתנה לו												◊	מד.
אמר לה: לכי זכי במקדך	[רבי חייא]											◊	מד.
אותן מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר												◊	מד.
זה מתן שכרו בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה.	[רבי נתן]											◊	מד.
טלית שאולה - כל שלשים יום פטורה מן הציצית, מיכן ואילך חייבת.	רב יהודה:											◊	מד.
הדר בפונדקי בא"י, והשוכר בית בח"ל - כל שלשים יום פטור מן המזוזה, מיכן ואילך חייב אבל השוכר בית בא"י - עושה מזוזה לאלתר, משום יישוב דא"י.	תניא נמי הכי:											◊	מד.
תפלה של יד אינה מעכבת.												◊	מד.
לא שנו אלא שיש לו, אבל אין לו - מעכבת.	רב חסדא:											◊	מד.
אמרת?	אמרו לו:											^	מד.
לא, אלא מאן דלית ליה תרי מצות, חד מצוה נמי לא ליעביד?	אמר להו: [רב חסדא]											!	מד.
ומעיקרא מאי סבר?												⚡	מד.
גזירה שמא יפשע.	[רב חסדא]											!	מד.
כל שאינו מניח תפילין - עובר בשמונה עשה, וכל שאין לו ציצית בבגדו - עובר בחמשה עשה, וכל כהן שאינו עולה לדוכן - עובר בג' עשה, כל שאין לו מזוזה בפתחו - עובר בשני עשה וכתבתם וכתבתם.	רב ששת:											◊	מד.
כל המניח תפילין מאריך ימים, שנאמר: (ישעיהו ל"ח) ה' עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוהי ותחלימני והחיני.	ואמר ר"ל:											◊	מד.
הסולת והשמן אין מעכבין את היין, ולא היין מעכבן.												◊	מד:
המתנות שעל המזבח החיצון אין מעכבות זו את זו.												◊	מד:
(במדבר כ"ט) ומנחתם ונסכיהם - הבא מנחה ואחר כך הבא נסכים	ת"ר: [רבנן]											◊	מד:

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-
 story-מעשה O

מקרא-key:

מנחות-התכלת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זבח ונסכים - הבא זבח ואחר כך הבא נסכים.	רבי:										♦	■
ורבי נמי הכתיב: ומנחתם ונסכיהם											⚡	
הוא מיבעי למנחתם ונסכיהם בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר.	[רבי]										!	♦
ורבנן נמי הכתיב: זבח ונסכים											⚡	
הוא מיבעי ליה לכדועירי	[רבנן]										!	♦
אין נסכים מתקדישין אלא בשחיטת הזבח.	דאמר זעירי:										■	!
ורבי נמי מיבעי ליה לכדועירי ורבנן נמי מיבעי להו למנחתם ונסכיהם בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר											⚡	
אלא היינו טעמייהו דרבנן, דכתיב: (ויקרא כ"ג) עולה ומנחה.											!	♦
ורבי נמי הכתיב: עולה ומנחה											⚡	
אלא, בבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה ואחר כך נסכים, דהכתיב: עולה ומנחה, כי פליגי - בבאין בפני עצמן											!	♦
מדבאין עם הזבח מנחה ואחר כך נסכים, בפני עצמן נמי מנחה ואחר כך נסכים	רבנן סברי:										■	!
התם הוא דאידי דאתחיל באכילה גמר לה לכולא מילתא דאכילה, אבל בפני עצמן נסכים עדיפי, הואיל דמתאמרא שירה עלייהו.	ורבי:										■	!
המתנות שעל מזבח החיצון אין מעכבות זו את זו.											■	<
מנן לכל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת שכיפר? שנאמר: (דברים י"ב) ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך.	ת"ר:										■	♦
הפרים והאילים והכבשים אינן מעכבין זה את זה.											■	■
אם היו להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים, יביא פר אחד ונסכים ולא יקריבו כולם בלא נסכים.	רבי שמעון:										■	■
הני פרים וכבשים דהיכא?											^	♦
אילימא דחג											!	
(במדבר כ"ט) כמשפט כמשפטם כתיב בהן											⚡	
אלא דר"ח ועצרת דחומש הפקודים.											!	
אילים דהיכא?											^	
אי דהנהו											!	
חד איל הוא											⚡	
אי דעצרת דתורת כהנים											!	
הויה כתיב בהן											⚡	
לעולם דעצרת דתורת כהנים, והכי קאמר: לא אילים דתורת כהנים מעכבי ליה לאיל דחומש הפקודים, ולא איל דחומש הפקודים מעכב להו לאילים דתורת כהנים.											!	♦
אלא פרים דאפילו אהדדי לא מעכבי, ואילים דהכא ודהכא הוא דלא מעכבי, אינהו מעכבי?											⚡	
תנא מילי קתני.											!	
(יהזקאל מו) וביום החדש (תקח) פר בן בקר תמים וששה כבשים ואיל תמימים יהיו											■	♦

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראייה ■

מקרא-key:

מנחות-התכלת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
פר מה ת"ל?												⚡	מה.		
לפי שנאמר בתורה פרים, ומנין שאם לא מצא שנים מביא אחד? ת"ל: פר.												!	◇	מה.	
ששה כבשים מה ת"ל?												⚡	מה.		
לפי שכתב בתורה שבעה, ומנין שאם לא מצא שבעה יביא ששה? ת"ל: ששה. ומנין שאם לא מצא ששה יביא חמשה, חמשה - יביא ארבעה, ארבעה - יביא שלשה, שלשה - יביא שנים, ואפילו אחד? ת"ל: ולכבשים כאשר תשיג ידו.												!	◇	מה.	
ומאחר דכתיב הכי, ששה כבשים למה ל"י?												⚡	◇	מה.	
דכמה דאפשר להדורי מהדרינן.												!	◇	מה.	
ומנין שמעכבין זה את זה? ת"ל: יהיו.												■	◇	מה.	
(יחזקאל מ"ה) כה אמר ה' אלהים בראשון באחד לחודש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש													■	◇	מה.
חטאת? עולה היא?													⚡	◇	מה.
פרשה זו אליה עתיד לדורשה.	רבי יוחנן:												!	◇	מה.
מילואים הקריבו בימי עזרא, כדרך שהקריבו בימי משה.	רב אשי:												!	◇	מה.
פרשה זו אליה עתיד לדורשה	תניא נמי הכי, רבי יהודה:												■	◇	מה.
מלואים הקריבו בימי עזרא, בדרך שהקריבו בימי משה	אמר לו רבי יוסי:												■	◇	מה.
תנוח דעתך שהנחת דעתי.	אמר לו: [רבי יהודה]												■	◇	מה.
(יחזקאל מ"ד) וכל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים													■	◇	מה.
כהנים הוא דלא יאכלו, הא ישראל אכלי?													⚡	מה.	
פרשה זו אליה עתיד לדורשה.	רבי יוחנן:												!	◇	מה.
כהנים איצטריך ליה, ס"ד אמינא: הואיל ואשתרי מליקה לגבייהו תשתרי נמי נבילה וטרפה, קמ"ל.	רבינא:												!	◇	מה.
(יחזקאל מ"ה) וכן תעשה בשבעה בחודש מאיש שוגה ומפתי וכפרתם את הבית													■	◇	מה.
בשבעה - אמר ר' יוחנן: אלו שבעה שבטים שחטאו ואף על פי שאין רובה של קהל.	[רבי יוחנן]												■	◇	מה.
חודש - אם חדשו ואמרו חלב מותר.													■	◇	מה.
מאיש שוגה ומפתי - מלמד, שאין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה.													■	◇	מה.
זכור אותו האיש לטוב וחנינא בן חזקיה שמו, שאלמלא הוא נגזו ספר יחזקאל, שהיו דבריו סותרין דברי תורה, מה עשה? העלה שלש מאות גרבי שמן וישב בעלייה ודרשו.	רב יהודה אמר רב:												■	◇	מה.
אם היו להם פרים מרובין וכו'.	רבי שמעון:												■	<	מה.
(יחזקאל מו) ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה - א"ר שמעון וכי מדת פרים ואילים אחת היא? אלא, שאם היו להם פרים מרובין ולא היו נסכים, יביאו פר אחד ונסכיו ואל יקרבו כולן בלא נסכים, ואם היו להם אילים מרובין ולא היה להן איפתן, יביאו איל אחד ואיפתו ולא יקרבו כולם בלא איפתו.	ת"ר: [רבי שמעון]												■	◇	מה.
הפר והאילים והכבשים והשעיר אין מעכבין את הלחם, ולא הלחם מעכבן.													■	מ	מה.
הלחם מעכב את הכבשים, ואין הכבשים מעכבין את הלחם, דברי ר"ע	[רבי עקיבא]												■	◇	מה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא כ', אלא הכבשים מעכבין את הלחם, והלחם אינו מעכב הכבשים, שכן מציינו כשהיו ישראל במדבר מ' שנה קרבו כבשים בלא לחם, אף כאן יקרבו כבשים בלא לחם.	ר"ש בן ננס:											■
הלכה כדברי בן ננס, אבל אין הטעם כדבריו, שכל האמור בחומש הפקודים קרב במדבר, וכל האמור בתורת כהנים אין קרב במדבר, משבאו לארץ קרבו אלו ואלו, מפני מה אני אומר: יקרבו כבשים בלא לחם? מפני שהכבשים מתירין את עצמן, ולא הלחם בלא כבשים? שאין לו מי יתירנו.	רבי שמעון:											◇
(ויקרא כ"ג) והקרבתם על הלחם - חובה על הלחם, שבעת כבשים תמימים - אע"פ שאין לחם, א"כ מה ת"ל על הלחם? מלמד, שלא נתחייבו בכבשים קודם שנתחייבו בלחם, דברי ר' טרפון.	תנו רבנן: [רבי טרפון]											◇
יכול הן כבשים האמורים כאן הן כבשים האמורים בחומש הפקודים?												■
אמרת? כשאתה מגיע אצל פרים ואילים אינן הן, אלא הללו כאין בגלל עצמן והללו כאין בגלל לחם, נמצא מה שאמור בחומש הפקודים קרב במדבר, ומה שאמור בתורת כהנים לא קרב במדבר.												◇
ודלמא פרים ואילים לאו אינהו, הא כבשים אינהו נינהו												?
מדהני אישתנו הני נמי דאחריני.												!
ופרים ואילים ממאי דאישתנו? דלמא הכי קאמר רחמנא: אי בעי פר ושני אילים ליקרב, אי בעי שני פרים ואיל אחד ליקרב												?
מדאישתני סדרן, ש"מ אחריני גינהו.												!
הלחם מעכב את הכבשים.	[רבי עקיבא]											■
מ"ט דר"ע?												^
גמר יהיו מתהיינה מה להלן לחם, אף כאן לחם.	[רבי עקיבא]											!
ובן ננס? גמר יהיו יהיו, מה להלן כבשים, אף כאן כבשים.	[בן ננס]											■
ובן ננס נמי נילף מתהיינה, מה להלן לחם, אף כאן לחם												?
דנין יהיו מיהו, ואין דנין יהיו מתהיינה.	[בן ננס]											!
מאי נפקא מינה?												?
(ויקרא י"ד) ושם הכהן ובא הכהן, זהו שיבה, זהו ביאה	התנא דבי ר' ישמעאל:											■
ה"מ היכא דליכא דדמי ליה, אבל היכא דאיכא דדמי ליה, מדדמי ליה ילפינן.												!
ור"ע נמי לילף יהיו מיהו												?
דנין דבר שמתנה לכהן מדבר שמתנה לכהן, לאפוקי הני דעולות נינהו.	[רבי עקיבא]											!
ואיבעית אימא: בקרא גופיה קא מיפלגי												!
(ויקרא כ"ג) קדש יהיו לה' לכהן - ר"ע סבר: אי זהו דבר שכולו לכהן? הוי אומר: זה לחם	[רבי עקיבא]											■
מי כתיב קודש יהיו לכהן? קודש יהיו לה' לכהן כתיב, איזהו דבר שמקצתו לה' ומקצתו לכהן? הוי אומר: אלו כבשים.	ובן ננס:											■
ור"ע?												?
מי כתיב קדש יהיו לה' ולכהן? לה' לכהן כתיב כדרב הונא	[רבי עקיבא]											!
קנאו השם ונתנו לכהן.	דאמר רב הונא:											■
הכל מודים שאם הווקאו זה לה שמעכבין זה את זה ואיזה הוא זיקה שלהן שחיטה	רבי יוחנן:											■
תנופה עושה זיקה או אינו עושה זיקה?	עולא, בעו במערבא:											^

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
פשוט ליה מדרבי יוחנן													⚡	
שחיטה עושה זיקה	דאמר רבי יוחנן:												⚡	◇
מכלל דתנופה אינו עושה זיקה													⚡	◇
דר' יוחנן גופא קא מיבעיא ליה, מיפשט פשיטא ליה לרבי יוחנן דשחיטה עושה זיקה ותנופה אינו עושה זיקה, או דלמא שחיטה פשיטא ליה ותנופה מספקא ליה?													!	◇
תיקו.													■	◇
והא כי כתיב (ויקרא כ"ג) קודש יהיו לה' לכהן, בתר תנופה כתיב, ופליגי בן ננס ור' עקיבא וליתעמיך, בתר תנופה ולא בתר שחיטה? אלא מאי אית לך למימרא? מעיקרא קאי, ומאי קדש יהיו לה' לכהן? דבר שסופו לכהן, הכא נמי דבר שסופו לכהן.	רבי יהודה בר חנינא לרב הונא בריה דרב יהושע:												⚡	◇
ושחיטה עושה זיקה?													!	◇
עד שלא שחטה נפרס לחמה - יביא לחם אחר ושוחט, מששחטה נפרס לחמה - הדם יזרק והבשר יאכל וידי נדרו לא יצא, והלחם פסול, נזרק הדם - תורם מן השלם על הפרוס	ורמינהו:												⚡	◇
עד שלא שחטה יצא לחמה - מכניסה ושוחט, מששחטה יצא לחמה - הדם יזרק והבשר יאכל וידי נדרו לא יצא, והלחם פסול, נזרק הדם - תורם ממה שבפנים על שבחוץ													⚡	◇
עד שלא שחטה נטמא לחמה - מביא לחם אחר ושוחט, מששחטה נטמא לחמה - הדם יזרק והבשר יאכל וידי נדרו יצא, שהציץ מרצה על הטמא, והלחם פסול, נזרק הדם - תורם מן הטהור על הטמא													⚡	◇
ואי ס"ד שחיטה עושה זיקה, כיון דהווקקו זה לזה בשחיטה איפסיל ליה לחם, תיפסל נמי תודה													⚡	◇
שאני תודה, דרחמנא קרייה שלמים, מה שלמים קריבים בלא לחם, אף תודה קרבה בלא לחם.													!	◇
אם תמצא לומר: תנופה עושה זיקה, אבד הלחם אבדו כבשים, אבדו כבשים אבד הלחם ואם תמצא לומר: תנופה אינה עושה זיקה, הביא לחם וכבשים והונפו ואבד הלחם והביא לחם אחר, אותו הלחם טעון תנופה או אינו טעון תנופה?	רבי ירמיה:												^	◇
אבדו כבשים לא תיבעי לך, דודאי בעי תנופה, כי תיבעי לך - אבד הלחם													^	◇
ואליבא דבן ננס לא תיבעי לך, דאמר: כבשים עיקר, כי תיבעי לך - אליבא דר"ע דאמר: לחם עיקר, מאי? כיון דלחם עיקר בעי תנופה, או דלמא כיון דמתירין ידיה כבשים נינהו לא צריך תנופה?													^	◇
תיקו.													■	◇
מאי שנא שני כבשים דמקדשי לחם ומעכבי, ומאי שנא שבעה כבשים ופר ואילים דלא מקדשי לחם ולא מעכבי?	אביי לרבא:												^	◇
הואיל והווקקו זה לזה בתנופה.	אמר ליה: [רבא]												!	◇
והרי תודה דלא הווקקו זה לזה בתנופה, ומקדשא ומעכבא													⚡	◇
אלא כתודה, מה תודה שלמים, אף הכא נמי שלמים.													!	◇
מי דמי? התם ליכא זבחים אחריני בהדיה, הכא דאיכא זבחים אחריני בהדיה ליקדשו הני והני													⚡	◇
אלא כאיל נזיר, מה איל נזיר אע"ג דאיכא זבחים אחריני, שלמים הוא דמקדשי, מידי אחרינא לא, הכא נמי לא שנא.													!	◇
והתם מגלן?													^	◇
(במדבר ו) ואת האיל יעשה זבח שלמים לה' על סל המצות - מלמד, שהסל בא חובה לאיל ושחיטת איל מקדשן, לפיכך שחטו שלא לשמו - לא קדשו הלחם.	דתניא:												!	◇
שתי הלחם הבאות בפני עצמן - יונפו, ותעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.	תנו רבנן:												■	◇
מה נפשך? אי לאכילה אתיין, ליכלניהן אי לשריפה אתיין, לשרפינהו לאלתר, למה להו עיבור צורה?													⚡	◇
לעולם לאכילה אתיין, גזירה שמא יודמנו להן כבשים לשנה הבאה, ויאמרו: אשתקד לא אכלנו לחם בלא כבשים? עכשיו נמי ניכול, ואינהו לא ידעי דאשתקד לא הוו כבשים אינהו שריין נפשיהו, השתא דאיכא כבשים, כבשים הוא דשרו להו.	רבה:												!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנא אמינא לה?	רבה:										◇
כל כהן ששוקל אינו חוטא	דתנן: א"ר יהודה, העיד בן בוכרי ביבנה:	◆									◇
לא כי, אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא, אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן: (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל - הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו הן היאך נאכליו?	אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:	◆									◇
הני שתי הלחם היכי דמי?				^							◇
אילמא בבאות עם הזבח								!			◇
אטו תודה ולחמה מי לא מנדבי כהנים ואכלי להו?	ז										◇
אלא לאו בבאות בפני עצמן								!			◇
היאך הן נאכלין	וקתני:										◇
אלמא לאכילה אתיין.											◇
לעולם בבאות עם הזבח, ודקא קשיא לך מתודה ולחמה, לחמי תודה לא איקרו מנחה, שתי הלחם איקרו מנחה, שנא': (במדבר כ"ח) בהקריבכם מנחה חדשה לה'.	אמר ליה אביי:							ז			◇
לעולם לשריפה אתיין, והיינו טעמא דלא שרפינן, לפי שאין שורפין קדשים ביו"ט.	רב יוסף									!	◇
מי דמי? התם לאו מצותן בכך, הכא דמצותן בכך לשרפינהו, מידי דהוה אפר ושעיר של יום הכיפורים	א"ל אביי:									ז	◇
גזירה שמא יזדמנו להם כבשים לאחר מכאן.	אלא אמר רב יוסף:									!	◇
תינח כל זמן הקרבנות, לבתר הכי לשרפינהו										ז	◇
מאי תעובר צורתן נמי דקתני? כל זמן הקרבנות.										!	◇
לאכילה אתיין, וגזירה משום דרבה, ולא מטעמיה	רבא									!	◇
מנא אמינא לה? דכתיב: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה וגו' בכורים לה', מה בכורים בפני עצמן, אף שתי הלחם בפני עצמן ומינה, מה בכורים לאכילה, אף שתי הלחם נמי לאכילה.	ואמר רבא:										◇
כבשי עצרת אין מקדשין את הלחם אלא בשחיטה כיצד? שחטן לשמן וזרק דמן לשמן - קדש הלחם, שחטן שלא לשמן וזרק דמן שלא לשמן - לא קדש הלחם	ת"ר:										◇
שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן - הלחם קדוש ואינו קדוש, דברי רבי	[רבי]										◇
לעולם אינו קדוש עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן.	רבי אלעזר בר' שמעון:										◇
מאי טעמא דרבי?										^	◇
דכתיב: (במדבר ו') ואת האיל יעשה זבח שלמים לה' על סל המצות, למימרא דשחיטה מקדשא.	[רבי]									!	◇
ור' אלעזר ברבי שמעון?										^	◇
יעשה, עד שיעשה כל עשיותיו.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]									!	◇
ורבי נמי הכתיב: יעשה										ז	◇
אי כתיב זבח יעשה - כדקאמרת, השתא דכתיב יעשה זבח, במה יעשה? בזביחה.	[רבי]									!	◇
ורבי אלעזר בר' שמעון הכתיב: זבח										ז	◇
ההוא מיבעי ליה לכדרבי יוחנן	[רבי אלעזר ברבי שמעון]									!	◇
הכל מודים שצריך שיהא לחם בשעת שחיטה.	דאמר רבי יוחנן:									!	◇

<p>מקרא-key:</p> <p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	--

מנחות-התכלת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי קדוש ואינו קדוש?												▲	מז.	
קדוש ואינו גמור	אביי:											!	◊	מז.
קדוש ואינו נותר.	רבא:											!	◊	מז.
מאי בנייהו?												▲	מז.	
איכא בנייהו למיתפס פדיונו, לאביי לא תפיס פדיונו, לרבא תפיס פדיונו.												!	◊	מז.
בשלמא לרבא, היינו דאיכא בין רבי לר' אלעזר בר"ש, אלא לאביי מאי איכא בין רבי לר' אלעזר בר' שמעון?												;	◊	מז.
איכא בנייהו לאיפסולי ביוצא.												!	◊	מז.
כבשי עצרת ששחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן, אותו הלחם מהו באכילה?	בעא מיניה ר' שמואל בר רב יצחק מר' חייא בר אבא:											▲	◊	מז.
אליבא דמאן?												▲	◊	מז.
אי אליבא דר' אלעזר בר' שמעון												!	◊	מז.
זריקה היא דמקדשא	האמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]											;	◊	מז.
אי אליבא דרבי												!	◊	מז.
בין לאביי בין לרבא קדוש ואינו נותר הוא												;	◊	מז.
אלא אליבא דהאי תנא												!	◊	מז.
שתי הלחם שיצאו בין שחיטה לזריקה, וזרק דמן של כבשים חוץ לזמנן - ר' אליעזר אומר: אין בלחם משום פיגול	דתני אבוב דר' ירמיה בר אבא: [רבי אלעזר]											!	◊	מז.
יש בלחם משום פיגול.	רבי עקיבא:											!	◊	מז.
הני תנאי כרבי סבירא להו דאמ': שחיטה מקדשא, מיהו ר' אליעזר לטעמיה, דאמר: אין זריקה מועלת ליוצא, ור"ע לטעמיה, דאמ': זריקה מועלת ליוצא	רב ששת:											!	◊	מז.
אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים - ר' אליעזר אומר: אין מועלין בהן, ואין חייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא	דתנן: [רבי אלעזר]											!	◊	מז:
מועלין בהן, וחייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא.	רבי עקיבא:											!	◊	מז:
מאי? מדזריקת פיגול קבעה ללחם בפיגול ביוצא כבשר, זריקה שלא לשמה נמי שריא ליה ללחם, או דלמא לחומרא אמרינן לקולא לא אמרי?												!	◊	מז:
וממאי דכי איתנהו אבראי פליגי? דילמא בדאיתנהו אבראי דכ"ע לא פליגי דאין זריקה מועלת ליוצא, ובהדר עיילינהו פליגי, דרבי אלעזר סבר לה כרבי, דאמר: שחיטה מקדשא ואיפסלו להו ביוצא, ור"ע כר' אלעזר בר' שמעון, דאמר: שחיטה לא מקדשא ולא מיפסלי ביוצא	מתקיף לה רב פפא:											;	◊	מז:
האי מאי? אי אמרת בשלמא ר"ע כרבי ס"ל, דאמר: שחיטה מקדשא להו, היינו דקאמר ר' עקיבא דקדשי להו בשחיטה, ואתיא זריקה קבעה להו בפיגול אלא אי אמרת כר' אלעזר בר' שמעון ס"ל, דאמר: זביחה לא מקדשא, זריקת פיגול מי מקדשא?												!	◊	מז:
וזריקת פיגול אינה מביאה לידי מעיל' ואינה מוציאה מידי מעיל', אינה מביאה לידי מעילה - באימורי קדשים קלים, ואינה מוציאה מידי מעילה - בבשר קדשי קדשים	והאמר רב גידל אמר רב:											;	◊	מז:
ולאו איתותב דרב גידל אמר רב?												!	◊	מז:
כבשי עצרת ששחטן לשמן ואבד הלחם, מהו שיזרוק דמן שלא לשמן להתיר בשר באכילה?	בעא מיני רסי ירמי' מרבי זירא:											▲	◊	מז:
יש לך דבר שאינו כשר לשמו וכשר שלא לשמו?	א"ל: [רבי ירמיה]											!	◊	מז:
ולא? והרי פסח קודם חצות, דאינו כשר לשמו וכשר שלא לשמן												;	◊	מז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
הכי קא אמינא: יש לך דבר שנראה לשמו ונדחה מלשמו, ואינו כשר לשמו וכשר שלא לשמו?											!	◇	מז:	
ולא? והרי פסח אחר זמנו בשאר ימות השנה											?	◇	מז:	
הכי קאמינא: יש לך דבר שנראה לשמו ונשחט לשמו ונדחה מלשמו, ואינו כשר לשמו וכשר שלא לשמו?												!	◇	מז:
ולא? והרי תודה												?	◇	מז:
שאני תודה, דרחמנא קרייה שלמים.												!	◇	מז:
שחט שני כבשים על ארבע חלות, מושך שתיים מהן ומניפן והשאר נאכלות בפדיון.	ת"ר:											■	◇	מז:
הא דלא כרבי, דאי רבי, כיון דאמר: שחיטה מקדשא, דפריק להו היכא? אי דפריק להו מאבראי, כיון דכתיב, לפני ה' איפסיל להו ביוצא אי גוואי, הא מעייל חולין לעזרה	אמרוה רבנן קמיה דרב חסדא:											?	◇	מת.
לעולם כרבי, ופריק להו גוואי, וחולין ממילא קא הוויין.	אמר להו רב חסדא:											!	◇	מח.
כשהוא פודן, אין פודן אלא בחוץ	רבינא לרב אשי, והתניא:											■	?	מח.
הא ודאי רבי אלעזר בר' שמעון היא, דאי רבי, הא איפסלו להו ביוצא.												!	◇	מח.
לימא, תיהוי תיובתיה דר' יוחנן מהא	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											?	◇	מח.
תודה ששחטה על שמונים חלות - חזקיה אמר: קדשו ארבעים - מתוך שמונים	דאיתמר: [חזקיה]											■	?	מח.
לא קדשו ארבעים מתוך שמונים	רבי יוחנן:											■	?	מח.
הכל מודים היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדשה	ולאו מי איתמר עלה, אמר רבי זירא:											!	◇	מח.
הכא נמי דאמר ליקדשו תרתי מתוך ארבע.												!	◇	מח.
שחט ארבעה כבשים על ב' חלות, מושך שנים מהן וזורק דמן שלא לשמן, שאם אי אתה אומר כך, הפסדת את האחרונים.	תני ר' חנינא טירתא קמיה דר' יוחנן:											■	◇	מח.
וכי אומר לו לאדם עמוד וחסא בשביל שתזכה?	אמר לו ר' יוחנן:											?	◇	מח.
אברי חטאת שנתערבו באברי עולה - ר' אליעזר אומר: יתנו למעלה, ורואה אני את בשר חטאת למעלה כאילו היא עצים	והתנן: [רבי אליעזר]											■	?	מח.
תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה	חכמים:											■	?	מח.
אמאי? לימא: עמוד וחסא בשביל שתזכה												?	◇	מח.
עמוד וחסא בחטאת בשביל שתזכה בחטאת אמרינן, עמוד וחסא בחטאת בשביל שתזכה בעולה לא אמרינן.												!	◇	מח.
ובחדא מילתא מי אמר?												?	◇	מח.
כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן, או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן - הדם יורק והבשר יאכל, ואם היתה שבת - לא יורוק, ואם זרק - הורצה להקטיר אימורין לערב	והא תניא:											■	?	מח.
ואמאי? לימא: עמוד חטא בשביל שתזכה												?	◇	מח.
עמוד חטא בשבת כדי שתזכה בחטאת אמרינן, עמוד חטא בשבת כדי שתזכה בחול לא אמרינן.												!	◇	מח.
ובתרתיה מילי לא אמר?												?	◇	מח.
חבית של תרומה שנשברה בגת העליונה ובתחתונה חולין טמאין, מודה רבי אליעזר ור' יהושע שאם יכול להציל ממנה רביעית בטהרה יציל	והתנן: [מודה רבי אליעזר ורבי יהושע]											■	?	מח.
ואם לאו - ר' אליעזר אומר: תרד ותטמא ואל יטמאנה ביד	[רבי אליעזר]											■	?	מח.
אף יטמאנה ביד	רבי יהושע:											■	?	מח:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מח:
שאני התם, דלטומאה קא אזלא.												!	מח:
כבשי עצרת ששחטן שלא כמצותן - פסולין, ותעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.	כי אתא רב יצחק תני:												מח:
מר דמקיש להו לחטאת תני פסולין, תנא דבי לוי דגמר שלמי חובה משלמי נדבה תני כשרים	אמר ליה רב נחמן:												מח:
ושאר שלמי נזיר ששחטן שלא כמצותן - נאכלין ליום ולילה, ואין טעונין לא לחם ולא זרוע.	דתני לוי:												מח:
אשם בן שנה והביא בן שנים, בן שנים והביא בן שנה - פסולין, ותעובר צורתן ויצאו לבית השרפה, אבל עולת נזיר ועולת יולדת ועולת מצורע שהיו בני שתי שנים ושחטן - כשרין	מיתיבי:												מח:
כללו של דבר: כל הכשר בעולת נדבה - כשר בעולת חובה, וכל הפסול בחטאת - פסול באשם, חוץ משלא לשמן													מח:
האי תנא תנא דבי לוי הוא.												!	מח:
אשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן - כשרים, ולא עלו לבעלים לשום חובה שחטן מחוסר זמן בבעלים, או שהיו בני שתי שנים ושחטן - פסולין	תא שמע, דתני לוי:												מח:
ואם איתא, ליגמר משלמים													מח:
שלמים משלמים גמר, אשם משלמים לא גמר.												!	מח:
ואי גמר שלמים משלמים, ליגמר נמי אשם מאשם, אשם נזיר ואשם מצורע מאשם גזילות ואשם מעילות, או אשם גזילות ואשם מעילות מאשם נזיר ואשם מצורע													מח:
דנין דבר שלא בהכשירו מדבר שלא בהכשירו, ואין דנין דבר שלא בהכשירו מדבר שבהכשירו.	רב שימי בר אשי:											!	מח:
ולא?													מח:
מנין ליוצא שאם עלה לא ירד? שהרי יוצא כשר בבמה	והא תניא:												מח:
תנא אזאת תורת העולה ריבה סמיך ליה.												!	מט.
כבשי עצרת ששחטן לשום אילים - כשרין, ולא עלו לבעלים לשום חובה	תני רבה בר בר חנה קמיה דרב:												מט.
עלו ועלו.	אמר ליה רב:												מט.
מסתברא מילתיה דרב בכסבור אילים ושחטן לשום כבשים, שהרי כבשים לשום כבשים נשחטו, אבל כסבור אילים ושחטן לשום אילים לא, עקירה בטעות הויא עקירה	רב חסדא:											◆	מט.
עקירה בטעות לא הויא עקירה.	רבא:											◆	מט.
ומתבינן אשמעתין:	רבא:												מט.
הכהנים שפיגלו במקדש, מזידין - חייבין, הא שוגגין - פטורין	[תנן]												מט.
פיגולן פיגול	ותני עלה:												מט.
היכי דמי?												^	מט.
אילימא דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים												!	מט.
האי שוגגין? מזידין הון													מט.
אלא לאו דכסבור שלמים הוא וקא מחשב בה לשום שלמים												!	מט.
וקתני: פיגולן פיגול, אלמא עקירה בטעות הויא עקירה													מט.
לעולם דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים, ובאומר מותר.	אמר ליה אביי:											!	מט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כל מנחות שנקמצו שלא לשמן - כשרות, ועלו לבעלים לשום חובה, שאין המנחות דומות לזבחים, שהקומץ מחבת לשום מרחשת - מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת, חרבה לשום בלולה - מעשיה מוכיחין עליה שהיא חרבה אבל בזבחים אינו כן, שחיטה אחת לכולן, קבלה אחת לכולן, זריקה אחת לכולן	מתירב ר' זירא, ר' שמעון:									♣	◇	מט.	
היכי דמי?										^		מט.	
אילימא דידע דמחבת היא וקא קמיין לה לשום מרחשת										!		מט.	
כי מעשיה מוכיחין מאי הוי? הא מיעקר קא עקיר לה										♣		מט.	
אלא לאו דכסבור מרחשת היא וקא קמיין לה לשום מרחשת וטעה										!	◇	מט.	
דהכא הוא דמעשיה מוכיחין עליה, הא בעלמא עקירה בטעות הויא עקירה										♣	◇	מט.	
לעולם דידע דמחבת היא וקא קמיין לה לשום מרחשת, ודקא אמרת: כי מעשיה מוכיחין עליה מאי הוי? רבא לטעמיה, דאמר רבא: מחשבה דלא מינכרא פסל רחמנא, מחשבה דמינכרא לא פסל רחמנא.	אמר ליה אבוי:									!	◇	מט.	
התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה.											■	מט.	
לא הקריבו כבש בבוקר יקריבו בין הערבים	[רבנן]										■	מט.	
אימתי? בזמן שהיו אנוסין או שוגגין, אבל אם היו מזידין ולא הקריבו כבש בבוקר - לא יקריבו בין הערבים.	רבי שמעון:										■	מט.	
לא הקטירו קטורת בבוקר יקטירו בין הערבים.											■	מט.	
וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטורת הסמים, ולא מזבח העולה אלא בתמיד של שחר, ולא את השולחן אלא בלחם הפנים בשבת, ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים.	רבי שמעון:										■	מט.	
ציבור שאין להן תמידין ומוספין, אי זה מהן קודם?	בעא מיניה ר' חייא בר אבין מרב חסדא:										^	◇	מט.
היכי דמי?											^		מט.
אילימא תמידין דיומיה ומוספין דיומיה											!		מט.
פשיטא, תמידין עדיפי, דהוו להו תדיר ומקודש											♣		מט.
אלא תמידין דלמחר ומוספין דהאינדא											!	◇	מט.
תמידין עדיפי שכן תדיר, או דלמא מוספין עדיפי דהוו להו מקודש?											^	◇	מט.
התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה	אמר ליה [רב חסדא], תניתוה:										♣	◇	מט.
היכי דמי?											^	♣	מט.
אילימא דאית ליה, ולקדם											!	♣	מט.
מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר? ת"ל: (ויקרא ו') וערך עליה העולה	והתניא:									♣	♣		מט.
העולה - עולה ראשונה	ואמר רבא:									♣	♣		מט.
אלא פשיטא דלית ליה, ואי דיומיה - אמאי? תדיר ומקודש תדיר עדיף, אלא לאו דלמחר											!	◇	מט:
וקתני: אין מעכבין זה את זה, אלמא כי הדדי נינהו											♣	◇	מט:
לעולם דאית להו, ולקדם, ודקא קשיא לך שלא יהא דבר קודם, מצוה בעלמא הוא.	אמר ליה אבוי:										!	◇	מט:
אין פוחתין מששה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים כדי לשבת ולשני ימים טובים של ראש השנה	ת"ש:										♣	◇	מט:
היכי דמי?											^	♣	מט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
אילימ' דאית ליה											!	⚡	◇
תמידין ומוספין טובא הון											⚡	⚡	◇
אלא לאו דלית ליה											!	⚡	◇
ושמע מינה תמידין עדיפי												⚡	◇
לא, לעלם דאית ליה, והכי קא אמר: אין פוחתין משה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים ד' ימים קודם שחיטה, ומני? בן בג בג היא												!	◇
מנין לתמיד שטעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה? תלמוד לומר: (במדבר כ"ח) תשמרו להקריב לי במועדו, ולהלן הוא אומר: (שמות י"ב) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום, מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה, אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה.	דתניא, בן בג בג:											!	◇
הני ששה, שבעה הון, דהא איכא דצפרא דתלתא בשבתא	רבינא לרב אשי:											⚡	◇
ולטעמיך, תמניא הון, דהאיכא דפניא דמעלי שבתא												⚡	◇
הא לא קשיא, דלבתר דאקריב קאמר												!	◇
מ"מ שבעה הון												⚡	◇
אלא תנא בעלמא קאי, ומאי כדי לשבת וב' ימים טובים של ר"ה? סימנא בעלמא.												!	◇
דיקא נמי דקתני כדי לשבת, ולא קתני לשבת ולב' ימים טובים של ר"ה, ש"מ.												■	◇
לא הקריבו כבש בבוקר וכו' אמר ר"ש: וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים.	[רבי שמעון]											■	◇
חינוך מאן דכר שמה?												⚡	◇
לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים במה דברים אמורים - שלא נתחנך המזבח, אבל נתחנך המזבח יקריבו בין הערבים	חסורי מיחסרה והכי קתני: [רבנן]											!	◇
אימתי? בזמן שהיו אנוסין או שוגגין, אבל אם היו מזידין, לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים, לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים.	רבי שמעון:											!	◇
מנא הני מילי?												^	◇
(שמות כ"ט) ואת הכבש השני תעשה בין הערבים - שני בין הערבים ולא ראשון בין הערבים במד"א - שלא נתחנך המזבח, אבל נתחנך המזבח - אפילו ראשון בין הערבים	דת"ר: [רבנן]											!	◇
אימתי? בזמן שהיו אנוסין או שוגגין, אבל אם היו מזידין, לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים, לא הקטירו קטרת בבוקר יקטירו בין הערבים.	רבי שמעון:											!	◇
וכי כהנים חטאו מזבח בטל?												⚡	◇
לא יקריבו הן אבל אחרים יקריבו, לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים, דכיון דלא שכיחא ומערתא, חביבא להו ולא פשעי.	רבא, ה"ק: [רבי שמעון]											!	◇
וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים של בין הערבים וכו'.	רבי שמעון:											■	◇
בקטרת הסמים של שחר	והתניא:											⚡	◇
תנאי היא.												!	◇
מסתברא כמ"ש בקטרת הסמים של בין הערבים, דכתיב: (שמות ל') בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה, אי לאו דעבד הדלקה מאורתא, הטבה בצפרא מהיכא?	אביי:											■	◇
ולמ"ד בקטרת הסמים של שחר, גמר ממזבח העולה, מה להלן בתמיד של שחר, אף כאן בקטרת הסמים של שחר.												■	◇
ולא את השלחן אלא בלחם הפנים בשבת. אלא בחול												■	◇
איתנוכי הוא דלא מחנך, הא קדושי מיקדיש?												⚡	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
היא גופה קמ"ל, דחינוך וקידוש דשלחן בשבת הוא													!	◇	ג.
ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים.	כדקתני סיפא:												!	◇	ג.
זהו קטרת שעלתה ליחיד על מזבח החיצון, והוראת שעה היתה.	ת"ר:												◇	◇	ג.
היכא?													^	◇	ג.
בנשיאים.	רב פפא:												!	◇	ג.
אלא יחיד על מזבח החיצון הוא דלא, הא על מזבח הפנימי מקריב, ותו, על מזבח החיצון יחיד הוא דלא, הא ציבור מקרב													?	◇	ג.
יכול יהא יחיד מתנדב ומביא כיוצא בה נדבה, וקורא אני בה (דברים כ"ג) מוצא שפתיך תשמר ועשית? ת"ל: (שמות ל') לא תעלו עליו קטרת זרה	והתניא:												?	◇	ג.
יכול לא יהא יחיד מביא, שאין מביא חובתו כיוצא בה, אבל צבור יהא מביא, שמביא חובה כיוצא בה? ת"ל: (שמות ל') לא תעלו													?	◇	ג.
יכול לא יעלו על מזבח הפנימי, אבל יעלו על מזבח החיצון? ת"ל: (שמות ל"א) את שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקודש ככל אשר צויתך יעשו, אין לך אלא מה שאמור בענין													?	◇	ג.
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא ציבור על מזבח החיצון דלא אשכחן, ולא מיבעיא יחיד על מזבח הפנימי דלא אשכחן, אלא אפילו יחיד על מזבח החיצון דאשכחן בנשיאים, הוראת שעה היתה.	רב פפא:												!	◇	ג.
חביתי כ"ג לא היו באין חצאין, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו, מקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים.													■	◇	ג.
כהן שמביא מחצה שחרית ומת ומינו כהן אחר תחתיו, לא יביא חצי עשרון מביתו וחצי עשרונו של ראשון, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו, מקריב מחצה ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין.													■	◇	ג.
אילו נאמר מנחה מחצית, הייתי אומר: מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב, חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב, ת"ל: (ויקרא ו') מחציתה בבקר, מחצה משלם הוא מקריב, הא כיצד? מביא עשרון שלם וחוצהו, ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים.	ת"ר:												■	◇	ג.
נטמא מחצה של בין הערבים או שאבד, יכול יביא חצי עשרון מביתו ערבית ויקריב? ת"ל: ומחציתה בערב, מחצה משלם הוא מביא, הא כיצד? מביא עשרון שלם מביתו וחוצהו, ומקריב מחצה ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין.													■	◇	ג.
כ"ג שהקריב מחצה שחרית ומת ומינו אחר תחתיו, יכול יביא חצי עשרון מביתו או חצי עשרונו של ראשון? ת"ל: ומחציתה בערב, מחצה משלם הוא מביא ומקריב, הא כיצד? מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצה ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין אובדין ושני חצאין קריבין.													■	◇	ג.
מחצה ראשון ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.	תני תנא קמיה דר"נ:												■	◇	ג.
בשלמא ראשון איחיו להקרבה, אלא שני למה ליה עיבור - צורה? מעיקרא לאיבוד קא אתי	א"ל רב נחמן:												?	◇	ג.
דאמר לך מני? תנא דבי רבה בר אבוא הוא													!	◇	ג.
אפילו פיגול טעון עיבור צורה.	דאמר: תנא דבי רבה בר אבוא]												!	◇	ג.
אפילו תימא רבנן, כיון דבעידנא דפלגי בהו אי בעי האי מקריב ואי בעי האי מקריב, מיחזא חזו.	רב אשי:												!	◇	ג.
חביתי כהן גדול כיצד עושין אותן? רבי חייה בר אבא א"ר חנינא: אופה ואח"כ מטגנה	איתמר: רבי חייה בר אבא א"ר חנינא]												◆	◇	ג.
מטגנה ואח"כ אופה.	רבי אסי א"ר חנינא												◆	◇	ג.
כוותיה דידי מסתברא, תופיני - תאפינה נאה.	רבי חייה בר אבא:												■	◇	ג.
כוותיה דידי מסתברא, תופיני - תאפינה נא.	רבי אסי												■	◇	ג.
כתנאי:													■	◇	ג.
(ויקרא ו') תופיני - תאפינה נא	[רבנן]												■	◇	ג.
תאפינה נאה	רבי:												■	◇	ג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תאפינה רבה	רבי יוסי:											◇
אית ליה נא, ואית ליה נאה.												◇
חביתי כ"ג - לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים, ודוחות את השבת.	תנן ההם:											◇
מנא ה"מ?												◇
תופיני - תאפינה נאה, ואי אפי לה מאתמול אינשפה לה.	רב הונא:											◇
אימא, דכביש ליה בירקא	מתקיף לה רב יוסף:											◇
תעשה - ואפילו בשבת, תעשה - ואפילו בטומאה.	דבי ר' ישמעאל תנא:											◇
אמר קרא: (ויקרא ו') סלת מנחה תמיד, הרי היא כמנחת תמידין.	אביי:											◇
(ויקרא ו') על מחבת - מלמד שטעונה כלי, ואי אפי לה מאתמול איפסיל ליה בלינה.	רבא:											◇
תניא כוותיה דרבא:												◇
על מחבת - מלמד שטעונה כלי, בשמן - להוסיף לה שמן, ואיני יודע כמה, הריני דן: נאמר כאן שמן ונאמר להלן במנחת נסכים שמן, מה להלן שלשת לוגין לעשרון, אף כאן שלשת לוגין לעשרון	[תניא]											◇
או כלך לדרך זו: נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן, מה להלן לוג אחד, אף כאן לוג אחד?												◇
נראה למי דומה, דנין תבש"ט מתבש"ט, תדיר, דוחה שבת, דוחה טומאה, ואין דנין תבש"ט משאינו תבש"ט												◇
או כלך לדרך זו: דנין יג"ל מיג"ל, יחיד, בגלל עצמה, לבונה, ואין דנין יג"ל משאינו יג"ל.												◇
(ויקרא ו') סלת מנחה תמיד - הרי היא לך במנחת תמידין, מה מנחת תמידין ג' לוגין לעשרון, אף זו ג' לוגין לעשרון.	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:											◇
ריבה כאן שמן וריבה במנחת כבשים שמן, מה להלן שלשת לוגין לעשרון, אף כאן שלשת לוגין לעשרון	רבי שמעון:											◇
או כלך לדרך זו: ריבה כאן שמן וריבה במנחת פרים ואילים שמן, מה להלן שני לוגין לעשרון, אף כאן שני לוגין לעשרון?												◇
נראה למי דומה, דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה בעשרון, ואין דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה ב' וג' עשרונים.												◇
הא גופא קשיא, אמרת: בשמן - להוסיף לה שמן, והדר תני: נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן												◇
מאן תנא בשמן להוסיף? ר"ש היא, ובדינא מאן קא מהדר? רבי ישמעאל.	אביי:											◇
כולה ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא, והכי קאמר: בשמן - להוסיף לה שמן, דאי לקבוע שמן לא צריך, כיון דכתיב בה (ויקרא ו') על מחבת כמנחת מחבת דמיא, או אינו אלא לקבוע לה שמן, דאי לא כתב רחמנא בשמן, ה"א תיהוי כמנחת חוטא? הדר אמר: תיהוי נמי לקבוע לה שמן, תיתי מדינא, ודן דינא ולא אתיא ליה, ואצרכא קרא סולת מנחה תמיד, כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◇
כולה ר"ש, ואילו לא נאמר קאמר, וה"ק: בשמן - להוסיף לה שמן, דאי לקבוע לה שמן לא צריך, כיון דכתיב בה על מחבת כמחבת דמיא, ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין, ודן דינא לא אתיא ליה, ואצרכא בשמן, הדר אמר: תיהוי כמנחת פרים ואילים, הדר אמר: דנין מנחה הבאה עשרון וכו'.	רבה:											◇